

II.

Archipoeta.

Fama tuba dante sonum
excitata vox preconum
clamat viris regionum,
advenire virum bonum,
5 patrem pacis et patronum,
cui Vienna parat tronum.
Multitudo marchionum,
turba strepens istrionum
jam conformat tono tonum;
genus omne balatronum
intrat ante diem nonum,
10 quisque sperat grande donum.
ego caput fero pronum,
tanquam frater sim latronum,
15 reus, inops racionum,
sensus egens et sermonum.

Nomen vatis vel personam
manifeste non exponam,
sed quem fuga fecit Jonam,
20 per figuram satis bonam
Jone nomen ei ponam.

Lacrimarum fluit rivus,
quas effundo fugitivus,
intra cetum semivivus,
25 tuus quondam adoptivus;
sed pluralis genitivus
nequam nimis et lascivus
mihi factus est nocivus.

Voluptate volens frui
30 comparabar brute sui,
nec cum sancto sanctus fui;

26 was er unter *genitivus pluralis* versteht, sieht man aus vers 88, Raynouard 3, 458 hat s. v. *genitivus* beide bedeutungen, die von genitoire und dem casus. So brauchen wir heute noch *vocativus* für einen schlauen, hinterlistigen gesell.

mimus et balatronibus. Vopiscus in Carino 20.
Balatrones. Varro RR. 2, 5.
Servilius Balatro. Horat. sat. II. 8, 21.

Omne balatronum et istrionum
10 collegium. Albericus ad a. 1045.

Balatrones, scurrae, paratini

per genitivum schr.
pol. maulaffe 56.

31 Fama credit distinctus
sicut vires mihi sunt
16 Sed tamen regis
militum regis qui habet
multitudinem regis qui habet
signum regis qui habet
speciebus in sua bandis
32 Hunc summum regis qui habet
33 Hunc summum regis qui habet
34 Hunc summum regis qui habet
35 Jonah deprehensum sorte,
reum tempestatis orte
condemnatum a cohorte
mox absorbent ceti porte.
sic et ego dignus morte,
40 prave vivens et distorte,
cujus carnes sunt absorte,
sed cor manet adhuc forte,
reus tibi. vereor te
misertur mihi forte.
45 Ecce Jonas tuus plorat,
culpam suam non ignorat,
pro qua cetus eum vorat,
veniam vult et implorat,
50 solvas eum, quem honorat,
tremit, colit, et adorat.
Si remittas hunc reatum,
et si ceto das mandatum,
cetus, cuius os est latum,
55 more suo dans hiatum
vomet vatem decalvatum,
et ad portum destinatum
feret fame tenuatum,
ut sit rursus vates vatum,
60 scribens opus tibi gratum.